

Winterwarm *boswachtershuis*

Het oude boswachtershuis van Johan Cras is een plaatje. Vooral 's winters, wanneer een sneeuwdekentje het rieten dak en de knoestige lindes bedekt en er rook uit de schoorsteen kringelt. Binnen brandt de haard en staan er genoeg comfortabele meubels om in weg te zakken na een stevige winterwandeling.

Tekst: Mirjam Enzerink Fotografie: Denise Keus Styling: Mariët Hudepohl (Jette-Interieur)

BINNEN BRANDT DE HAARD EN
STAAN COMFORTABELE MEUBELS
OM IN WEG TE ZAKKEN NA EEN
STEVIGE WINTERWANDELING

De fauteuil Lapermo is van Hoffz en heeft een velvetstof van Carlucci. Ook de plaid is van Hoffz.

Johan zocht zijn meubels, accessoires, lampen, stoffen en verven uit bij Jette-Interieur. De grote zitbank met bijpassende kussens is van Hoffz, model Bo, bekleed met een katoenlinnen stof van Romo. De overige kussens zijn van Claudi. Ook de Franse salontafel is van Hoffz. Het zandkleurig wollen vloerkleed is van Cunera. De muren kregen een kalkverf van Carte Colori in de kleur Kiezel. De taft sluitgordijnen in de kleur 'Leem' vormen een mooi duet met vouwgordijnen in de kleur 'Cement' in 'linnenlook'. Alle lampen in huis zijn van Duran Lighting & Interiors via Jette-Interieur.

De weg naar Hoog Soeren voert door een sterk glooiend landschap van naald- en loofbossen. Alsof er een stukje Zweden is aangeplant, hier op de Veluwe. De dennenbomen zijn bedekt met een poedersuikerlaagje sneeuw. Buiten ruikt het fris naar vorst, hars en haardvuur. Duizenden jaren geleden eindigde de laatste ijstijd precies hier. Vandaar de pieken in het landschap, die tot 85 meter boven NAP reiken. Vandaar ook de plaatsnaam 'Hoog' Soeren, verduidelijkt Johan Cras even later aan de keukentafel. Sinds een klein jaar bewoont hij een charmant boswachershuis aan een zandweggetje in dit dorp. Een kleine, rietgedekte boerderij is het, met een fraai voorhuis achter twee statige lindebomen. Zijn grond grenst aan de Kroondomeinen van Paleis het Loo: het grootste landgoed van Nederland en eigendom van de Nederlandse staat. "Als ik op tijd thuis ben, wandel ik graag even naar het hekje van de Kroondomeinen, 150 meter verderop. Er gaat geen dag voorbij of ik zie er wel een hert, ree of wild zwijn lopen."

TWEE EEUWEN GESCHIEDENIS

Bijna een jaar is er hard gewerkt om het boswachershuis uit 1824 in oude glorie te herstellen. Het exterieur ging gebukt onder de tand des tijds. Binnen waren wanden, vloeren en plafonds overgoten met een jarenzeventigsausje. "Er is geen centimeter die wij niet hebben aangeraakt", vertelt Arnald van der Kolk van aannemer Authentiek Bouw. "Werkelijk geen muur was recht. En de vloer was in het voorhuis zelfs twintig centimeter hoger dan achter. Het was voor ons dus echt een kwestie van maatwerk." Tot hun verrassing ontdekten Johan en Arnald achter gipswanden prachtige oude gebinten. Onder de vele vierkante meters zachtboard kwam een origineel balkenplafond tevoorschijn. "Dat was voor mij de verborgen schat van dit huis", zegt Johan glunderend. "Bijna twee eeuwen geschiedenis waar je dan ineens tegenaan kijkt." Arnald geeft aan dat de balken waren ingesmeerd met dierlijk vet en rundbloed. "Zo mengden mensen vroeger hun verf. De naam ossenbloedrood komt er bijvoorbeeld vandaan."

De handgemaakte eiken keuken is van Stijlmakers Interieurbouw uit Hardenberg. Omlijsting en werkblad zijn van beton ciré, een idee dat Johan uit een interieurboek haalde. Het kopjesrek komt via Jette-Interieur. Het oude, houten dienblad is van Hoffz. Het fornuis heeft twee ovens en is van Boretti.

VERSTAND VAN RESTAUREREN

Ook voor de gemeente was de balklaag van het Rijksmonument een aangename verrassing. “We mochten onder geen beding iets weghalen”, zegt Arnald. “Maar dat was onze intentie ook niet. We wilden juist niets aantasten, de constructie bewaken zoals hij was. Dat was soms wel een uitdaging.” Arnald legt uit dat ze geen goede constructieve vloer konden maken op de rotte bovenverdieping van de boerderij, de oude hooizolder. “Uiteindelijk hebben we de binnenmuren een stukje hoger opgetrokken en daar een nieuwe balkenlaag bovenop gelegd. Zo kon het oude balkenplafond ook mooi in het zicht blijven.” Respect voor de geschiedenis was voor zowel aannemer als bewoner een leidraad voor de verbouwing. “Dit pand dateert uit 1824 en is gebouwd voor de eeuwen”, aldus Johan. “Dan moet je ook zorgen dat dat zo blijft. Vandaar ook de keuze voor Authentiek Bouw. Arnald en zijn team van vakmensen hebben verstand van het restaureren van Gelderse boerderijen. Bovendien voelden we elkaar goed aan.”

ONDER DE HANENBALKEN

De originele indeling in het boswachtershuis bleef grotendeels intact. Johan verkoos de knusheid van de vele kleine kamertjes boven een zee aan ruimte. Alleen de oude hooizolder onderging een metamorfose. Onder de hanenbalken zijn grote slaapkamers gemaakt voor Johan en zijn uitwonende kinderen, en een badkamer. Toch voelt het hier niet als nieuw, dankzij de keuze voor oude en authentieke materialen. “We hebben altijd wel oud hout en boerderijgebinten in onze opslag”, vertelt Arnald. “En anders weten we ze wel te vinden bij slopers of handelaren in oude bouwmaterialen. We gebruiken ook wel nieuwe, duurzame materialen; als ze maar goed passen in de stijl van het huis.”

VERWIJZING NAAR HET BOS

De voormalige deel van de boerderij kreeg een nieuwe bestemming als woonkeuken. Het mooie uitzicht was bepalend voor die keuze. Het sleetse gebintstelsel zet direct de toon in de aangename lich-

“BRONS, ROODKOPER EN ALUMINIUM,
ALS KNIPOOG NAAR DE OERELEMENTEN”

JOHAN VERKOOS DE KNUSHEID VAN DE VELE KLEINE KAMERTJES BOVEN EEN ZEE AAN RUIMTE

PUUR, MET EEN MODERNE TOUCH

Interieurontwerper Mariët Hudepohl van Jette-Interieur in Slagharen hielp Johan Cras bij het samenstellen van zijn interieur. “Vanaf het eerste moment was er een klik tussen Johan en mij. Ook Arnald van Authentiek Bouw, met wie ik vaker samenwerk, sloot hier goed bij aan. Dit werkte enorm prettig. We hadden allemaal dezelfde sfeer voor ogen met dit prachtige monumentale boerderijtje: stoere, eerlijke en basic materialen zoals metaal, beton en hout. En pure en duurzame producten in sobere en aardse tinten. Maar ook met een moderne touch. Het resultaat is geworden wat we voor ogen hadden. We zijn er met z’n allen erg trots op.”

Een knusse logeerplek tussen de gebinten. Het bed is extra behaaglijk met een bont van Jette-Interieur. Het bijzettafeltje komt van Duran Lighting & Interiors. Op de muren combineert kalkverf Kiezel van Carte Colori stijlvol met vachtbehang Memoires van Elitis.

te ruimte: authentiek en stoer, maar wel knus. Op de vloer ligt een zacht glanzende betonvloer in combinatie met een strak pad van nieuwe waaltjes. “Ik wilde graag een praktische vloer”, zegt Johan. “Hier maakt het niet uit hoe je binnenkomt, ook al is dat met vieze laarzen en een natte hond.” Voor de openslaande deuren naar de tuin staat een stoere ‘boomstamtafel’, een fraaie combinatie van een robuust eiken blad en een metalen onderstel. Het is een ontwerp van Johans interieurontwerper Mariët Hudepohl van Jette-Interieur. Erboven hangen koepellampen in opvallende tinten. “Brons, roodkoper en aluminium, als knipooeg naar de oerelementen”, verduidelijkt Johan. Voor de keuken zocht hij naar materialen die in de 19e eeuw al gebruikt werden. “Geen poespas, maar door hun eenvoud gewoon heel mooi. Zo zijn het tafelblad en de handgemaakte keuken

van eikenhout. Het kleurenpalet hier is een beetje aards, als verwijzing naar het bos.”

STALEN LEEUWENPOOTJES

Een hal met nieuwe estriekvloer verbindt de eetkamer aan de rest van de benedenvertrekken. In de badkamer gaan de grijze tegels over in een fraaie oude tegel met bloempatroon. Het sanitair hier is ook klassiek, met als pronkstuk een bad op stalen leeuwenpootjes. Johan woonde hiervoor parttime in Londen en zocht inspiratie voor zijn nieuwe huis in interieurboeken. “Dat vond ik een ontzettend leuke periode. In mijn werk ben ik hele dagen met cijfertjes bezig, dus die afwisseling vond ik heerlijk. Ik merkte dat vooral de Engelse en Belgische interieurs me aanspreken. Veel ideeën die hier

In de badkamer ligt een oude tegelvloer van Floorz.nl. Het bad zocht Johan uit bij Van Heck, net als het badmeubel. Op de wand is kalkverf Collosseum van Carte Colori met de kwast aangebracht voor een extra streperig effect. De natte delen kregen een beschermende vernislaag. De jaloezieën zijn besteld via Jette-Interieur.

zijn toegepast komen rechtstreeks uit een boek. De stalen deuren bijvoorbeeld. Het grappige is dat Arnald en Mariët met precies hetzelfde idee kwamen.” De roedeverdeelde deuren zijn door Authentiek Bouw gemaakt van zwart smeedijzer. Ze houden de sfeer in huis licht en luchtig en zorgen voor een lange zichtlijn door de boerderij.

DE MOOIE KAMER

De woonkamer bevindt zich in het oudste gedeelte van de boerderij, het voorhuis. Vroeger was dit al ‘de mooie kamer’, weet Johan. “En dat is hij eigenlijk nog steeds; ik zit hier alleen met bezoek. Toch vind ik dit een heel prettige ruimte. Door de kleuren en de lichtinval voelt het hier altijd als vijf uur ‘s middags. Fijn, met de haard aan.” In de kamer springen direct de oude balken in het oog. Johan liet ze op advies van Mariët glanzend wit verven, waardoor ze de ruimte omhoog lijken te duwen. De kiezeltinten van meubels, wanden, gordijnen en het vloerkleed geven de kamer een mooie sfeer. Johan zocht een donkerbruine vloer uit voor een tikkeltje contrast. “Hetzelfde effect hebben de parse kussens en accessoires”, legt Johan uit. “Een idee van Mariët, die me hielp bij het samenstellen van mijn

interieur. Ik was er zelf nooit opgekomen. Zonder die tinten was de sfeer misschien wat vlak geweest.”

BOSWACHTER EIKENDAL

Johan haalt een schilderij tevoorschijn dat hij nog boven de schouw wil hangen. Het is zijn boerderij, vereeuwigd in 1919. “Het is geschilderd door de oude boswachter Eikendal. Op de een of andere manier is het een paar huisnummers verderop beland. Een buurvrouw heeft het me geschonken. Als ik dit pand ooit verkoop, blijft het hier hangen. Het hoort bij het huis.” In een oud boek over de streek ontdekte Johan verhalen over de boerderij, waar in 1880 de eerste boswachter van de Kroondomeinen kwam wonen. Bijzondere herinneringen van buurtgenoten die als kind mochten snoepen van de bessen uit de tuin. Die vertelden hoe trots boswachter Eikendal was op zijn viooltjes. “Prachtig vind ik dat, die verhalen”, zegt Johan ontroerd. “Als ik erover nadenk hoeveel families hier al voor mij hebben gewoond, dan voel ik me echt bevoorrecht. Ik heb het maar te leen, zo voel ik dat. Want na mij komen weer nieuwe generaties. Daarom wil ik met eerbied omgaan met dit huis en deze plek.”